

# РЕШЕНИЕ

№ 7685

гр. София, 17.12.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова**

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова**

**Адриан Янев**

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9641** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по касационна жалба на полицейски орган при отдел „Специализирани полицейски сили“ (ОСПС) - СДВР, чрез юрисконсулт Г. срещу Решение от 19.08.2021 г. по НАХД № 10423/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 114-ти състав, с което е отменена заповед за задържане на лице рег. № 225зз-1018/07.08.2020 г., издадена от полицаи при ОСПС - СДВР, с която А. А. Б., на основание чл.72, ал.1, т. 2 от ЗМВР е бил задържан за срок от 24 часа в 01 РУ на СДВР.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения.

Сочи се, че първоинстанционният съд погрешно е приел, че в заповедта липсват мотиви и конкретни факти, за което е задържано лицето. Излага съображения, че такива се съдържат, както в приложената по делото докладна записка, така и в разпореждане, изготвено и предявено на А. Б. преди налагане на ПАМ, което същия отказал да получи. Излага съображения, че са налице законовите основания за задържане на лицето, регламентирани в чл. 72, ал.1, т. 2 ЗМВР. Моли процесното решение да бъде отменено, а оспорената заповед - потвърдена.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна, поради което моли за отмяна на обжалваното решение и за потвърждаване на заповедта.

Административен Съд С. – град, XV – ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, изложени в касационната жалба и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора.

От фактическа страна е прието, че е била издадена заповед за задържане на лице рег. № 225зз-1018/07.08.2020 г. от полицаи при ОСПС - СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗМВР на А. Б. е наложена принудителна административна мярка (ПAM) „задържане за срок до 24 часа“. Като фактическо и правно основание за издаване на заповедта е посочено „неизпълнение на полицейско разпореждане“, както и че задържането на лицето е извършено на 07.08.2020 г. в 05:35 часа в [населено място].

За да отмени обжалваната заповед съдът е приел, че процесната заповед не съответства на императивното изискване по чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР да съдържа ясна и недвусмислена формулировка на фактическите основания за задържането на лицето, което ограничава пряко правото на защита на засегнатото лице.

Не е посочено конкретно с какви действия или бездействия Б. е отказал да изпълни даденото му полицейско разпореждане, за да се приеме, че пречи на полицейските служители да изпълняват законовите си функции. Посочва се, че това не се изяснява и от останалите материали по преписката, включително и от показанията на свидетеля П.. На следващо място е прието, че в заповедта фактически е посочено „неизпълнение на полицейско разпореждане“, което поведение би могло да е предпоставка за ангажиране на административно-наказателна отговорност по чл. 264, ал. 1 от ЗМВР, но не и задържане по чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР.

Административен Съд С. – град, XV касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването и срещу акт, подлежащ на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Касационният съд, съгласно чл. 218, ал. 1 АПК, е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон, касационният съд следи служебно. В резултат на извършената служебна проверка съдът приема, че оспореното решение е валидно, допустимо и правилно по следните съображения:

Според нормата на чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице, което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба. Посочената разпоредба има характера на принудителна административна мярка и има за цел чрез задържането на лице за срок не по - дълъг от 24 часа да се преустановят действията на лицето, с които се пречи на полицейските органи да изпълнят служебните си задължения. Съгласно чл. 74, ал. 2, т. 2 ЗМВР в заповедта за задържане следва да се посочат фактическите и правните

основания за това, т. е. в тежест на административния орган е в мотивите на заповедта да изложи фактически данни, които обосноват извода за извършено престъпление, което да осигури на задържаното лице възможност да разбере основанията за задържането му и да организира защитата си. В този смисъл, видно от представените писмени доказателства по делото пред първоинстанционния съд, в действителност в процесната заповед този реквизит липсва, като единствено е посочено „неизпълнение на полицейско разпореждане“. Бланкетният израз „неизпълнение на полицейско разпореждане“ не е достатъчен, за да се обоснове мотивираност от фактическа и правна страна на процесната заповед, а както приема в трайната си практика Върховният административен съд /ВАС/ - „мотивите имат двойко значение – с излагането им се довежда до знанието на страните съображенията на административния орган, с което се подпомагат страните при избора и изграждането на защитата им“. С оглед липсата на задължителния реквизит по чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР и съобразно ТР № 4 на ВАС по т.д. 4/2002 г. неизлагането на мотиви е основание за отмяна на процесната заповед.

Настоящият състав на АССГ споделя мотивите на първоинстанционния съд, че в заповедта за задържане по чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР полицейският орган е следвало да посочи конкретни факти, обуславящи издаването на заповед за задържане за срок от 24 часа в приложената от полицейския орган законова хипотеза. В този смисъл не е достатъчно заповедта за задържане да съдържа само позоваване на приложимите разпоредби, без посочване на специфични обстоятелства или действия/ бездействия на задържаното лице, релевиращи наличието на фактически основания за задържането, като трайно ЕСПЧ приема, че при липсата на конкретна фактическа обосновка на необходимостта от задържането, то се явява несъвместимо с принципа за защита на лицата от произвол. В случая в заповедта липсват каквито и да е било факти и обстоятелства за наличието на конкретни и обективни данни, сочещи че лицето, спрямо което е постановено задържането по чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, след надлежно предупреждение съзнателно е пречило на полицейски орган да изпълни задължението си по служба.

Не се споделят възраженията на касатора, че мотивите за задържане се съдържат в докладна записка и разпореждане. Първият документ е от вътрешно – организационен характер и задържаният не е запознат с неговото съдържание. Разпореждането от 07.08.2021 г. не съдържа описание на изпълнените служебни задължения, които са били възпрепятствани от поведението на задържаното лице.

Задържането за срок от 24 часа по чл.72 от ЗМВР представлява принудителна административна мярка (ПАМ) и като всяка ПАМ налага неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Мярката по чл. 72 от ЗМВР, в зависимост от конкретния случай, би могла да има превантивен или преустановителен характер. В случая приложената ПАМ освен фактически необоснована от гледна точка наличието на материалноправното основание по чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, се явява и несъответна на целта на закона. Нарушен е един от основните принципи на административния процес, регламентиран в чл. 6 от АПК, а именно принципът за съразмерност при упражняването на административните правомощия. В конкретния случай не е доказано, че за изпълнение на конкретни полицейски правомощия е било необходимо и оправдано налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок от 24 часа“ в хипотезата на чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР.

На следващо място разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 от АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерността, че административните органи трябва да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо и да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. От доказателствата по делото е очевидно, че не е спазено изискването осъществяването на преследваната от закона цел с прилагането на ПАМ да не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

Предвид гореизложеното, като е отменил Заповед за задържане на лице рег. № 225зз-1018/07.08.2021 г., СРС е постановил правилен акт, който не страда от заявените с жалбата пороци и следва да бъде оставен в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, XV – ти касационен състав,

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.08.2021 г. по НАХД № 10423/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.